

Sygn. akt IV CNP 21/13

POSTANOWIENIE

Dnia 22 sierpnia 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Dończyk

w sprawie ze skargi wnioskodawcy
o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego postanowienia
Sądu Okręgowego w G.
z dnia 31 maja 2012 r.,
w sprawie z wniosku B. W.
przy uczestnictwie N. C.
o przywrócenie władzy rodzicielskiej nad małoletnim F. C.,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 22 sierpnia 2013 r.,

odrzuca skargę.

Uzasadnienie

Wnioskodawca B. W. (określony błędnie w skardze jako powód) wniósł skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego postanowienia Sądu Okręgowego w G. z dnia 31 maja 2012 r., którym oddalono apelację wnioskodawcy od postanowienia Sądu Rejonowego z dnia 31 stycznia 2012 r.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 519² § 1 k.p.c., można żądać stwierdzenia niezgodności z prawem prawomocnego postanowienia co do istoty sprawy sądu drugiej instancji kończącego postępowanie w sprawie, jeżeli przez jego wydanie stronie została wyrządzona szkoda a zmiana lub uchylenie tego postanowienia w drodze przysługujących stronie środków zaskarżenia nie było i nie jest możliwe. W sprawie, będącej przedmiotem rozstrzygnięcia zaskarżonego skargą prawomocnego postanowienia Sądu Okręgowego, dotyczącej przywrócenia władzy rodzicielskiej nad małoletnim F. C., nie była dopuszczalna skarga kasacyjna (art. 519¹ § 2 k.p.c.). Mimo tego postanowienie to mogło ulec zmianie w drodze instytucji przewidzianej w art. 577 k.p.c., według którego sąd opiekuńczy może zmienić swe postanowienie nawet prawomocne, jeżeli wymaga tego dobro osoby, której postępowanie to dotyczy. Przesądza to o niedopuszczalności wniesionej skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego postanowienia Sądu Okręgowego w G. Bez znaczenia dla tej oceny pozostaje okoliczność wskazana w skardze, a mianowicie obawa wnioskodawcy – uzasadniona dotychczasowym przebiegiem postępowania – iż ewentualne postępowanie wszczęte na wskazanej wyżej podstawie będzie prawdopodobnie także długotrwałe. Należy mieć bowiem na względzie, że skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia nie pozwala na uchylenie bądź zmianę prawomocnego postanowienia zaskarżonego skargą, a jedynie na prejudycjalne stwierdzenie – dla potrzeb ustalenia ewentualnej odpowiedzialności odszkodowawczej Skarbu Państwa – bezprawia judykacyjnego sądu. Instrument ten nie jest również środkiem ochrony strony przed długotrwałym postępowaniem sądowym czemu służy skarga o stwierdzenie przewlekłości postępowania sądowego.

Z tych względów na podstawie art. 424⁸ § 2 w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. orzeczono, jak w sentencji.